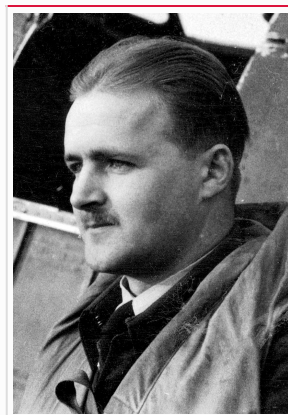

Stanisław Łapka

Official Number	76702
Rank	polski: mjr pil./302; 306 DM/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1915-08-15
Date of death	1978-08-19
Cemetery	Ipswich, Colchester Road - Ipswich Lawn Cemetery Wsp. 52.070399, 1.17263
Grave	
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdj. grobu: Sławomir Hordejuk
allspitfirepilots.org/pilots/1499-stanislaw-lapka

Stanisław Łapka przyszedł na świat 15 sierpnia 1915 r. (w miejscowości Borzymy, gmina Jadów. Syn Jana i Marianny - W. Grudniak).

Gimnazjum ukończył dwadzieścia lat później w Świeciu nad Wisłą. Dalsze swoje życie związał z wojskiem. Przygodę z mundurem rozpoczął od Dębina. Był absolwentem Szkoły Podchorążych Lotnictwa, którą ukończył w 1938 r. Po ukończeniu Kursu Wyższego Pilotażu sam uczył innych sztuki latania. Był instruktorem pilotażu w Szkole Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich. Po klęsce wrześniowej 1939 r. znalazł się jak większość naszych lotników w Rumunii. Z niej przedostał się do sojuszniczej Francji. Aby w chwili jej przegranej podjąć się dalszej walki na Wyspie Ostatniej Nadziei. Po przeszkoleniu w Wielkiej Brytanii na angielskich samolotach został przydzielony do polskiego dywizjonu myśliwskiego. Rozkazem 13 lipca 1940 r. trafił do tworzonego 302 Dywizjonu Myśliwskiego "Poznańskiego". Razem z pozostałymi lotnikami tego wziął udział w "Bitwie o Anglię". 15 września 1940 r. mógł zapisać na swoje konto zestrzelenie - niemieckiego Do - 17. Latając z "Poznaniakami" 7 stycznia 1942 r. powierzono mu dowodzenie eskadrą "B" a 21 czerwca tego samego roku eskadrą "A". 26 sierpnia tego samego roku przejął dowodzenie całym 302 Dywizjonem Myśliwskim "Poznańskim". Dowodził nim do 28 kwietnia 1943 r. W tym czasie odnotował prawdopodobne zestrzelenie FW - 190. Miesiąc po zdaniu dowodzenia "Poznaniakami" został oficerem łącznikowym 11 Grupy Myśliwskiej. Od 1 stycznia 1944 r. był dowódcą innego polskiego dywizjonu. Dowodził 306 Dywizjonem Myśliwskim "Toruńskim". 7 czerwca 1944 r. pozbawił lotników Göringa myśliwskiego Me - 109. Pod koniec sierpnia 1944 r. został przeniesiony do Dowództwa Lotnictwa Myśliwskiego. Aby 20 października 1944 r. trafił do Dowództwa Obrony Powietrznej Wielkiej Brytanii. Pełnił w nim obowiązki dowódcy dywizjonu taktycznego. Do nowej wyzwolonej Polski nie wrócił. Pozostał na emigracji. 17 września 1945 r. był oddelegowany do Wyższej Szkoły Lotniczej. Po podniesieniu swoich kwalifikacji nie rozstał się z nią. Pełnił w niej funkcje administracyjne. Tu zastał go rozwiązanie Polskich Sił Powietrznych. Mieszkał w Wielkiej Brytanii do śmierci 19 sierpnia 1978 r.

Opracowanie: Konrad Rydołowski